

Trasa Semihorky - Hrubá Skála

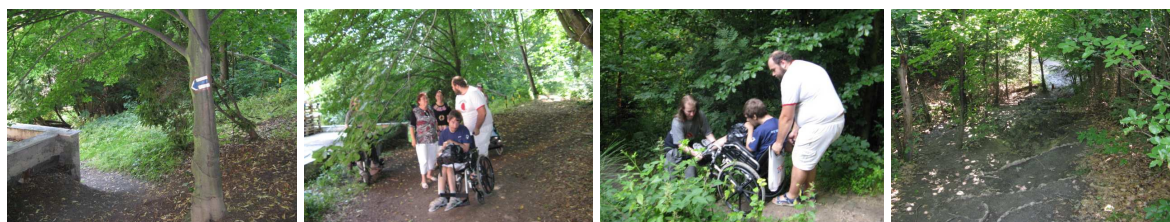
Článek o výletu je pojat i s fotografiemi, kde fotka napoví více než dlouhý článek.

Od vlakového nádraží v Sedmihorkách jsme se vydali po silnici a dále po vedlejší cestě.

Přestávka na odpočinek pro doprovod vozíčkářů po lehkém stoupání do kopce.

Proběhla porada kudy se vydáme dál. Pro vozíčkáře Lucku a Martina jsme se rozhodli pro [modrou trasu](#) kam se vozíčkář bez pomoci druhého sám nedostane, aby se podívali na místa pro ně nedostupná.

Došli jsme na místo, kde jsou schody. Vozíky jsme pomohli snést, ale nakonec jsme místo obešli po schůdnější cestě okolo. Bylo zde bláto.

Chvilku jsme se zdrželi u sloupku, kde se každý změřil jak je velký.

Cesta dál byla schůdná za pomoci druhé osoby bez větších problémů.

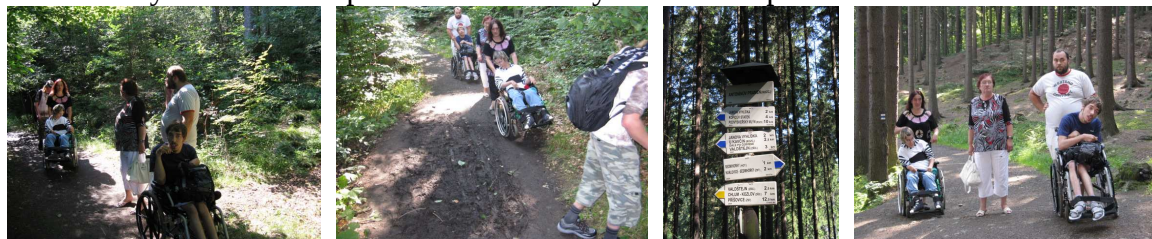

Foto Antonínův pramen a u Poustevníka sedícího u pramenu (Josefův pramen) všichni ochutnali pramenitou vodu, která byla na procházce lesem osvěžující.

Od poustevníka jsme se stále drželi modré značky a vozíčkáře jsme vynesli.

Po stoupání chvilka schůdné cesty k dalšímu pramenu. Zde na nás čekala překážka spadlého stromu přes cestu. Vše se zvládlo a pokračovali jsme dál.

Další rozcestník s přestávkou odpočinku. Debata s rozhodnutím vrátit se **na žlutou cyklistickou trasu**. Dále se již nedalo jít. Vozíčkáře jsme snesli po schodech dolů. Zde se nachází rybník.

Šmůchouzův rybník, na sloupku rok 1986

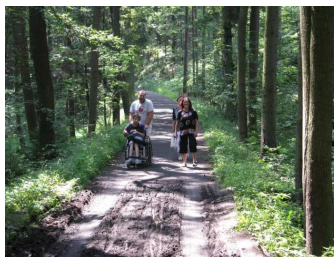
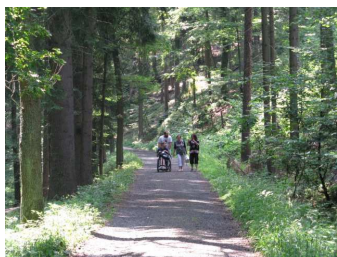
Cesta lesem je schůdná pro vozíky. Stoupání do kopce.

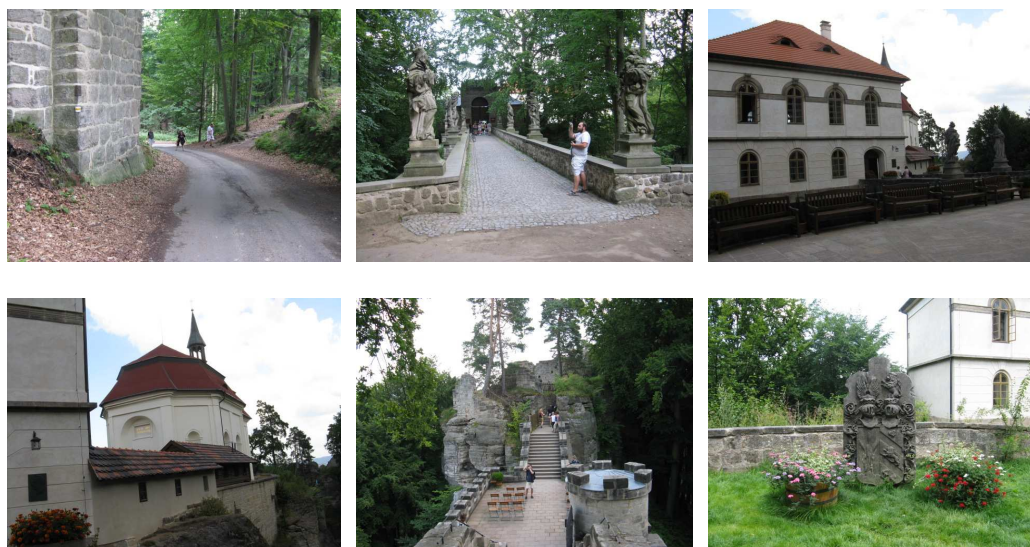
Na tomto místě se nachází skála – vyhlídka na kterou se vydali ostatní členové. Lenka, Žofie, Lucka, Martin měli přestávku na odpočinek. Foto z vyhlídky.

Dále cesta schůdná pro vozíčkáře. Doporučujeme pouze za pomoci druhé osoby, pro náročnost stoupání a klesání.

Po několika kilometrech cesty přišlo stoupání k zámku Valdštejn.

Prohlídku hradu, nádvoří jsme s vozíky nepodstoupili. Příští rok se vrátíme a prohlídku za pomoci dobrovolníků pro vozíčkáře uskutečníme. Nafotíme pro informaci ostatním.

Červená trasa. Následovala cesta směr Hrubá Skála. Fotografie z vyhlídky u Lvíčka.

Prudší sestup cesty s překážkou odvodňovacího kanálu.

Navštívili jsme Arboretum Bukovina. Zde je železná rohož, kde bylo nutné vozík přenést jinak by zapadla kolečka. Každý strom je označen štítkem s názvem. Nachází se zde pěkná čajovna s venkovním posezením. Arboretum je částečně schůdné pro vozík.

Vchod pro vozíčkáře, o kterém jsme nevěděli se nachází v horní části arboreta. Dvoukřídlá vrata, které musí otevřít druhý člověk, který je uvnitř. Samotný vozíčkář to nezvládne. Tento vchod by měl být lépe označen a zpřístupněn. Není o něm nikde zmínka. Po prohlídce jsme pokračovali na Hrubou Skálu.

Jeden člen sdružení se vydal po **zelené trase** pro nafocení zajímavostí pro vozíčkáře, kteří šli po **červené trase**.

Zelená trasa – Myší díra. Neschůdné pro vozíčkáře.

Všichni jsme se sešli na Hrubé Skále. Občerstvení.

Prohlídka zámku Hrubé Skály se nekonala z časových důvodů. Cesta po silnici.

Členové sdružení měli předem sjednaný nízkopodlažní vagon, který zajistily České dráhy.

Výlet se zdařil za dobrého počasí. Všichni jsme byli spokojeni, že jsme našim členům sdružení, kteří jsou na vozíčkách umožnili nahlédnout do míst Českého ráje.